

Ana Hompot s-a născut la Deva, în 17 februarie 1955. A urmat Școala de Fete nevăzătoare din Buzău, Liceul de Deficienți de vedere din Cluj-Napoca și Facultatea de Filologie din același oraș.

A funcționat ca profesoară la Liceul pentru deficienți de vedere din Cluj, între anii 1980-2010.

A publicat poezie, proză, și articole de opinie în diferite reviste, printre care: „Viață nouă”, „Litera noastră”, „Echinox”, „Patria”, „Cuvântul liber” etc.

Ana Hompot

RĂMÂNE-VA POEZIA? **Antologie**

Prefață de Mircea Petean

LIMES
2020

CUPRINS

Să ne rămână... POEZIA! (Pref. de Mircea Petean) 5

PRINTRE CUVINTE	11
SCRISOARE DESCHISĂ	13
TERAPIE.....	14
PEISAJ (În amintirea tatii).....	15
DECLIN	16
ÎN TRECERE	17
DECREMENTA	18
DESTRĂMĂRI.....	19
SCRISOARE	20
DEZVĂLUIRE	21
SPLEEN	22
MODUS VIVENDI.....	23
SEMNE	24
CUTREIER.....	26
PLECĂRILE	27
CÂNTEC ISTOVIT.....	28
DECLINARE	29
VINOVĂȚIE.....	30
SUNT	31
AUTOBIOGRAFIE	32
ÎNSOȚEȘTE-MĂ.....	33
AȘ FI VRUT.....	34
PSALM.....	35
GRAMATICĂ	36
RITUAL	37
CĂUTĂRI.....	38
ÎNTRERUPERI.....	39
AUTUMNALĂ.....	40
SPRE MAREA LINIȘTE	41

CEAS DE DESCÂNTEC	42
BINECUVÂNTĂRI	43
TĂCERE.....	44
DE TAINĂ.....	45
ELEGIE 1	46
ELEGIE 2	47
ELEGIE AUTUMNALĂ 1	48
TACI.....	49
ELEGIE AUTUMNALĂ 2	50
APROPIERE	51
DE DECEMBRIE.....	52
DESPRE UN LIED.....	53
INIMA MEA NAȘTE FÂNTÂNI	54
PRINTRE CUVINTE	55
PRIMĂVARA	56
IPOSTAZE.....	57
GÂND DE IARNĂ	58
SENSUL INTERZIS	59
<i>CERERE</i>	61
A FI LINIE FRÂNTĂ.....	62
COPACII	63
PERSPECTIVĂ	64
BIOGRAFIE.....	65
ABSENȚĂ	66
POEM DE MARTIE	67
CÂNTEC DE SEPTEMBRIE.....	68
AGLOMERAȚIE.....	69
CINEVA.....	70
ÎN FIECARE ZI.....	71
NOI, PĂPĂDIILE.....	72
CĂRARE DE SINE	73
DOMNUL CASCADOR.....	74

SECVENȚĂ	75
REPORTAJ	76
TĂCERILE.....	77
POVESTE.....	78
DOMNUL CASCADOR... ..	79
SPECTACOL.....	80
SCRISOARE	81
ROSTIRE DE TOAMNĂ	82
ATMOSFERĂ	83
POEM MIZANTROP	84
CHE SARA.....	85
CICATRICEA DE PE OGLINDĂ	87
VIZIUNE	88
ISTORIE	89
TU TRECI.....	90
CU PAȘI DE PÂSLĂ	91
STÂND APLECAT.....	92
SINGURĂTATE	93
IZOLARE.....	95
TEMERI	96
GALBEN.....	97
UN OM MĂTURÂND.....	98
SCRISORI.....	99
POEM ÎN AUTOBUZ	100
ÎNTOARCEREA ACASĂ.....	101
AR TREBUI SĂ-ȚI SCRIU MAI DES	102
POEM INTIM	103
CÂND PLECI.....	104
SCRISOARE ÎN MOARTE	105
SCRISOARE DIN MOARTE	106
REVELAȚIE	107
AZI-NOAPTE	108
CERCURILE DE MESTECENI.....	109
CERCURI.....	110

LITERATURĂ.....	111
A FI.....	112
ÎNCERCARE DE AUTOPORTRET.....	113
GENERAȚIA '80.....	114
LA TRIBUNALUL POSTMODERNIST	115
CURS DE POETICĂ.....	116
ARIPI ÎMPRUMUTATE DE LA ÎNGERI	117
PRESIMȚEAM.....	119
COPACUL.....	120
ZIDIRE.....	121
TU PORȚI PE UMERI CRUCEA	124
UMBRE STRĂVEZII.....	125
*** (uneori).....	126
TELEFON	126
DEFINIȚIE	127
PORTRET	127
DORINȚA	128
ATÂT DE BINE	128
MICI POEME DE DRAGOSTE.....	129
ÎȚI ÎMPRUMUT.....	130
RUGĂMINTE	130
SCRIU	131
*** (Locuitor al poemelor mele).....	131
EXERCIȚIU	132
CARE DIN ELE	133
CEARCĂNE.....	134
NITROGLICERINA	135
PORTRET	136
COȘUL CU VRĂBII	137
DEFINIȚIE	138
TOAMNA.....	138
MIREASMA SUFERINȚEI.....	139

VIS.....	140
NUMAI AUREOLA.....	141
DIMINEAȚA.....	142
APOI MI S-A FĂCUT FRICĂ	143
IARNA	144
TE VEDEAM DEPARTE	145
MÂINILE MELE.....	146
ÎMPREUNĂ	147
TE MAI ROSTESC ȘI AZI	148
CONSULTAȚIE.....	149
FRIG	150
FRATELE LUMINII	151
POETUL	152
ȘI A RĂMAS POEZIA.....	153
DUDE ALBE, DUDE NEGRE	155
NAȘTEREA.....	156
LECȚIA DE RELIGIE.....	157
CUM SĂ-ȚI VORBESC	158
BUNICUL.....	159
BUNICA	160
IOLANDA	161
DECUPAJ	162
MICUL DEJUN.....	163
AMINTIRI DIN COPILĂRIE.....	164
RESPIRAȚIA	169
MOARTEA.....	170
DEMOLAREA	171
ÎNVELIȘUL PORTOCALIU AL TINEREȚII	172
PSALM.....	173
CĂTRE CITITOR.....	174
CLOPOTNIȚA	175
ZIDIRE.....	176

SĂRBĂTOAREA	178
TRECERE	179
SEMN	180
POȘIBILĂ MURIRE	181
PORTRET	182
PORTRET	184
LA ANIVERSARE	185
FRUMUSEȚEA	186
VÂNĂTOAREA	187
TREMUR	188
EROTICĂ	189
ERAM CLAVIATURA	190
DUMINICA	191
E SEARĂ	192
CAPTIVITATE	193
CUVINTELE	194
POȘTALIONUL DIN ZORI	195
INSULA	196
L-AM AUZIT	197
BUNICA II	198
VÂNĂTOAREA DE ALBATROȘI	199
BALAUURUL	200
AUTOPORTRET	201
ARDE-ȚI ARIPILE	203
APOCALIPSA	204
APĂRAREA	205
ALERGARE	206
ALEGE-MĂ PE MINE	207
TORȚA	208
PLOAIA	209
INVENȚIA	210
ȘI A RĂMAS POEZIA	211
LECȚIA	212
LITERATURĂ	213

AUTOPORTRET	214
FRICA	215
FEMEIA	216
ÎNTOARCEREA	217
ISTORIA	219
DON QUIJOTE	220
DESCOPERIRE	221
MIC POEM DE DRAGOSTE	222
MELANCOLIE	223
PENELOPA	224
PARAFRAZE	225
PORTRET	226
„PREZENT”	227
PREMONIȚIA	228
CEREMONIAL	229
VECINI	230
ÎNGERUL DE PAZĂ	232
POEZIA	233

INEDITE 235

DESPĂRȚIREA DE POEZIE	237
ACCIDENTUL	239
POEM DESPRE MĂTUȘA NOASTRĂ	240
SCRISOARE DE LA MAMA	242
PLECAREA	243
PRIETENA MEA, MOARTEA	244

SCRISOARE DESCHISĂ

lui A. P.

Învață-mă încet
Pe punți de clorofilă
Sau de blândă ninsoare
Să mă apropii
De cerbi,
De oameni
Și de cochilia de lumină
A cetății.

Învață-mă cu răbdare
Să fiu
Văzduhul solar
Prin care bucuria trece
Ca un cântec.

lui Gotfried Benn

La noapte
Am să vă frământ
O azimă din lună
Și am să vă depun pe masă
Soarele
Ca pe un pocal cu vin vechi.

Eu însămi am să vă fiu torță,
O torță zveltă cu lumina înaltă,
Atât de înaltă încât
Veți uita
Că pe pământ,
În soare și în
Lună
S-a făcut
O, cât de târziu!

PEISAJ (În amintirea tatii)

Ai ostenit
Și ți-ai sprijinit inima
Pe cântecul meu...

De-atunci
Turme de nori sfielnici
Pasc liniștea amară a casei.

C-un gest venit din somnul păsărilor
Eu încropesc din cuvinte căzute
O floare de colț.

Încetezi să mai fii pasăre
Când sub aripa stângă
Ai un mecanism cu cadran
Care nu mai măsoară trecerea.

Încetezi
– În general –
A mai fi anotimp
Când nu mai porți în sânge
Urme vagi de clorofilă
Care te-amintesc
În formă de tei

Și
– În general –
Odată uitat
Descântecul pentru melci
Încetezi a mai fi...

ÎN TRECERE

(pe la mormântul bunicii)

E toamnă iar
Cu crizanteme la mormântul de lumină
al bunicii...

În aerul încins de triunghiuri
Numai eu mai rămân
Să înțeleg
Că nu-mi amintesc cum erau ochii mei

În cărți s-ar scrie
„Fortuna labilis”
Dar eu cred numai

Că-i toamnă iar
Cu crizanteme la mormântul de lumină
al bunicii.

Am trăit câteva cărți,
Mi-am mâhnit degetele
Numai cu semne de punctuație.

Ție am vrut să-ți dau
Un cântec cosmic
Și ți-am dat
Numai un palid trup de pasăre.

Și uite,
Acum inelele-mi sunt de plumb,
Sângele – de paisprezece carate –
Și vorbele-mi foșnesc departe
Ca-n păduri ecuatoriale.

DESTRĂMĂRI

Tristețea mea de gradul unu
E frântă de tristețea mea de gradul doi.

Curățind de zăpadă străzile,
Un om obosit
Curmă starea de fericire a orașului

Și alte milioane de oameni
Sfarmă universul
In cuvinte mărunte de tot,
Ca să le-ncapă în pumni,
În priviri,
Și-n glasurile subțiate de frig.

Dragă Mamă,
Vei ști
Că sunt tristă ca cenușa.

Despre mine oamenii spun
Că am casa cu acoperiș de nuferi,
Dar, nu-i așa,
Mamă,
Că și nuferii-s în cer?

Pe la noi
Plouă o dată pe vis,
Așa cum prin alte părți
Plouă o dată pe zi

Și magnoliile s-au ofilit
Fără să m-aștepte,
Deși în cădere îmi rosteau
Cu un fel de fraternitate numele –
Ana

DEZVĂLUIRE

Îți jur
Că nu mă mai număr printre păsări
Și nici măcar falangele
Nu-mi sunt
Din os de privighetoare!

Am fost cândva diez,
Am fost o dată și bemol,
Dar acum nu mai sunt
Decât un biet becar cumișit

Și-ți jur
Că nu mă mai număr printre păsări...

În timp ce eu azvârl în dreapta și-n stânga
Sentimente galeșe
Disprețul, iubirea,
Indiferența,
Sau oboseala dată-n pârg...

Inima mea nu mai sună,
Nici oasele
Și nimic în afară de
Un cântec năuc
Precum floarea-soarelui.

MODUS VIVENDI

Sunt tot mai mult
În întârziere...

În loc de infracțiuni
Comit poezie

Și fiecare pas devine
Un „modus muriendi”.
Scris pe ambele emisfere.